

اولین همایش ملی جغرافیا، محیط زیست، امنیت و گردشگری

۲۹-۳۰ دی ماه ۱۳۹۵، دانشگاه بزرگمهر قاتات

اولین همایش ملی جغرافیا، محیط زیست، امنیت و گردشگری

معرفی مدل هیدرولوژیکی J2000 و کاربرد آن در شبیه سازی هیدرولوژی آبخیز

رضا چمنی^۱، محمود آذری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبخیزداری، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

۲- استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران (مسئول مکاتبات*)

E-Mail: m.azari@ferdowsi.um.ac.ir

چکیده

افزایش شناخت انسان در سیستم های هیدرولوژیکی می تواند کمک زیادی در کاهش بلایای طبیعی ناشی از تغییر در این سیستم ها نماید. بیشتر حوزه های آبخیز کشور، به ویژه حوزه های آبخیز کوهستانی، فاقد ایستگاه های اندازه گیری به تعداد کافی می باشند که این امر هر گونه برنامه ریزی عمرانی و مدیریتی را با مشکل مواجه می سازد. بنابراین نیاز به روش هایی است که امکان برآورد رواناب در حوزه های با ایستگاه کم را فراهم آورد. یکی از این روش ها استفاده از مدل های هیدرولوژیکی می باشد. تاکنون مدل های مختلفی برای پیش بینی سیل و بیلان آبی حوزه ها ارایه شده است. مدل J2000 یک مدل هیدرولوژیکی توزیعی و فرآیندگراست که برای شبیه سازی هیدرولوژیکی حوزه در مقیاس کوچک و بزرگ معرفی شده است. چرخه آب در مدل J2000 در بخش های گیرش، آب خاک، آب زیرزمینی، روندیابی جریان، روندیابی جانبی، برف و بارش شبیه سازی می شود و نتایج در بخش های مختلف حوزه به صورت گرافیکی و عددی ارایه می شود. قابلیت شبیه سازی بخش های مختلف چرخه آب، توزیعی بودن مدل و ارایه نتایج در هر واحد هیدرولوژیکی، ارایه نتایج به صورت داده های جدولی و گرافیکی از مزیت های اصلی مدل می باشد. لذا کاربرد آن در شبیه سازی هیدرولوژیکی حوزه و مدیریت حوزه های آبخیز می تواند سودمند باشد.

کلمات کلیدی: بارش - رواناب، شبیه سازی آبخیز، J2000، مدل توزیعی.

* خراسان رضوی، مشهد، میدان آزادی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست - تلفن: ۰۵۱۱۳۸۸۰۵۴۷۳ - فکس: ۰۵۱۱-۲۸۷۸۸۸۸۰۵

مقدمه

گسترش مناطق غیر قابل نفوذ و بهره برداری بیش از حد از اراضی سبب تغییر شرایط هیدرولوژیکی حوضه ها و ایجاد سیلاب های مخرب شده است (زارعی و همکاران، ۱۳۸۷). در کشور ما ایستگاه های اندازه گیری پراکنش مناسبی نداشته و بیشتر حوزه های آبخیز، فاقد ایستگاه های اندازه گیری می باشند که این مساله برنامه ریزی و مدیریت حوضه ها را با مشکل مواجه ساخته است. بنابراین روش هایی که بتواند میزان رواناب حاصل از بارش در سطح حوضه را با دقت مناسب برآورد کند، مورد نیاز می باشد. یکی از روش های برآورد رواناب در حوزه استفاده از مدل های هیدرولوژیکی می باشد که امکان بررسی هیدرولوژی حوزه های فاقد آمار یا دارای آمار ناقص با حداقل هزینه و زمان را ممکن می سازد. (آبابایی و سهرابی، ۱۳۸۸). مدل های هیدرولوژیکی نمایش ساده شده ای از سیستم هیدرولوژی حوضه هستند که به مطالعه درباره کارکرد حوضه در واکنش به ورودی های گوناگون و فهم بهتر از فرآیندهای هیدرولوژی کمک می کنند (گودرزی و همکاران، ۱۳۹۱). مدل های هیدرولوژیکی یک ابزار مهم برای درک ویژگی های یک حوزه آبخیز و پاسخ آن به رودخانه می باشند (Nepal et al, 2014).

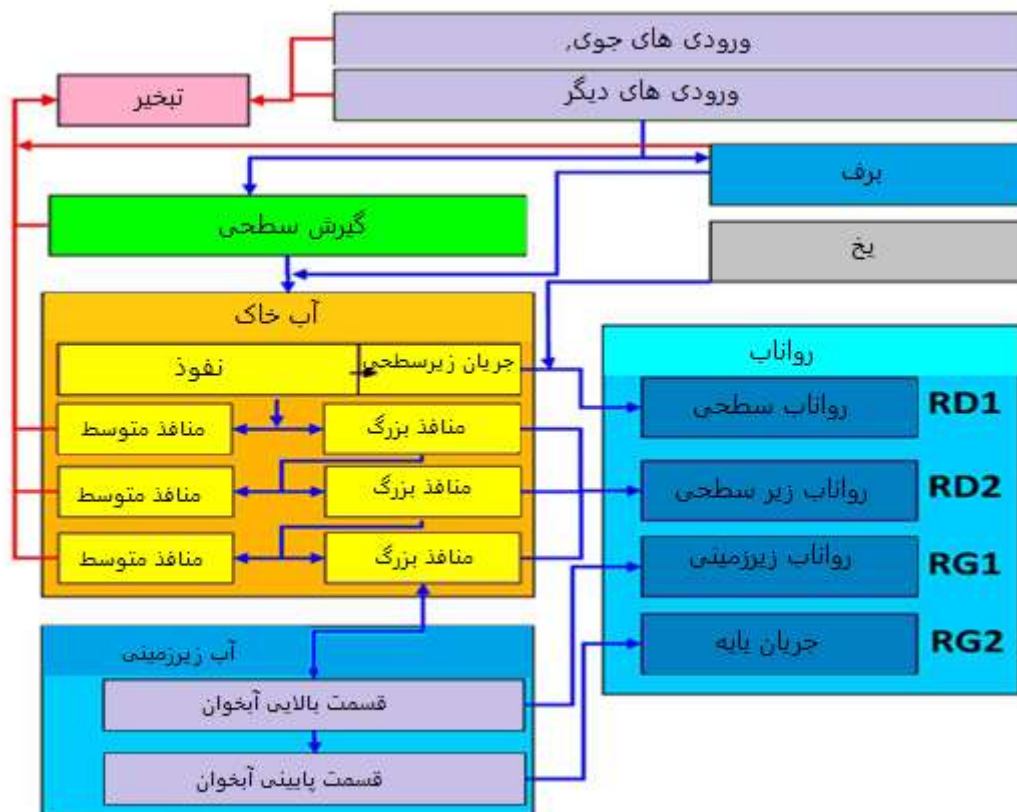
با پیشرفت علوم و تکنولوژی در منابع آب و مدیریت حوزه های آبخیز، استفاده از مدل های هیدرولوژیکی به منظور ارزیابی بهتر عوامل موثر در چرخه هیدرولوژی در حوزه آبخیز رواج پیدا کرده است. در سال های اخیر مدل سازی هیدرولوژیکی برای مدیریت جامع منابع آب در مقیاس حوزه آبخیز مفید بوده است و برای حل مشکلات متعدد زیست محیطی نظیر بررسی اثرات تغییر کاربری اراضی، تاثیر تغییر اقلیم بر منابع آب، بررسی اثرات اکولوژیکی، مدیریت سیلاب و بررسی کیفیت آب (Nepal et al, 2015؛ گودرزی و همکاران، ۱۳۹۱)، فعالیت های انسانی و تصمیم گیری سیاست گذاران مناسب می باشد (Mankin et al, 1999; Julian et al, 2013).

در دهه های گذشته مدل های هیدرولوژی زیادی ارائه شده اند که شبیه سازی رواناب و رسوب از نقاط مشترک آن ها می باشد. اما با محدودیت هایی نظیر استفاده در حوزه های بزرگ و افزایش ناهمگونی پارامترها همراه بوده که سبب کاهش دقت و صحت مدل شده است (Krause, 2002). مدل های متعددی در کشور با اهداف برآورد رواناب مورد استفاده قرار گرفته است که کارایی آنها در حوضه های مختلف متفاوت می باشد. به عنوان نمونه مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS در حوضه جعفرق، کسلیان و ماهیدشت (آذری و همکاران، ۱۳۸۵؛ اسمعیلی و محمدی، ۱۳۸۸؛ تیموری مقدم و همکاران، ۱۳۸۸)، SFB در حوزه های آبخیز کارون شمالی، مهارلو، زهره، کل و مند (گوهری، ۱۳۷۷؛ نام درست و زرین، ۱۳۸۷)، SWAT در حوزه کسلیان، شاهرخ، سد زاینده رود، پل کله و ورزنه، قره سو (سعادت، ۱۳۸۱؛ آبابایی و سهرابی، ۱۳۸۸؛ گودرزی و همکاران، ۱۳۹۱) و AWBM در حوزه های کسلیان، کارده، امامه، لیقوان، کن و کامه، مهارلو، زهره، کل و مند (صفاپور، ۱۳۸۱؛ عباسی زاده و نام درست، ۱۳۸۷) مورد استفاده قرار گرفته است که کارایی مدل ها در شرایط مختلف متفاوت می باشد. لذا استفاده از مدل هایی که بتواند نیازهای تحقیقاتی و کاربردی کشور را تامین نماید، همچنان در اولویت می باشد. انتخاب یک مدل مناسب برای تخمین رواناب به عوامل مختلفی از قبیل دقت و توانایی مدل در برآورد رواناب، نوع داده ها، وسعت حوزه، سادگی ساختار و استفاده از اطلاعات ورودی در دسترس، بستگی دارد (شریفی و همکاران، ۱۳۸۳؛ زارعی و همکاران، ۱۳۸۷).

در این تحقیق مبانی نظری و بخش های مختلف مدل هیدرولوژیکی فرآیندگرا و توزیعی J2000 ارائه شده است. با توجه به نبود سابقه مطالعاتی در خصوص کارایی این مدل در کشور و قابلیت های ویژه این مدل در شبیه سازی هیدرولوژی حوزه های آبخیز این تحقیق به معرفی این مدل پرداخته است تا زمینه کاربرد و ارزیابی آن در حوزه های آبخیز کشور را فراهم آورد.

تاریخچه مدل J2000

سیستم مدل سازی J2000 در سال ۱۹۹۷ در دانشگاه Friedrich Schiller کشور آلمان توسعه پیدا کرد (Krause, 2001). مدل J2000 یک مدل هیدرولوژیکی فرآیندگرا و توزیعی برای حوضه های رودخانه های بزرگ می باشد که با هدف پاسخگویی به چالش های موجود در مدیریت پایدار منابع آب آرایه شده است (Fischer et al, 2009). اولین نسخه از سیستم مدل سازی، در ++C آرایه شد و در سه حوضه بزرگ Unstrut, Mulde و Schwarze Elster از رودخانه Elbe در آلمان با موفقیت بکار گرفته شد (Krause, 2001). پس از بررسی کامل مشخص شد که مدل J2000 به اندازه کافی برای استفاده در مناطق مختلف و برای مقاصد گوناگون انعطاف پذیر نیست. این محدودیت ها منجر به آرایه مدل در JAVA شد. این مدل به عنوان یک چارچوب مدل سازی برای اهداف هیدرولوژیکی طراحی شده است و بنابراین بسیار انعطاف پذیر است. نسخه فعلی J2000 می تواند به عنوان یک مدل انعطاف پذیر و آسان برای مقاصد هیدرولوژیکی استفاده شود. کاربرد این مدل در آلمان و آفریقای جنوبی نشان داد که این سیستم مدل سازی قادر به شبیه سازی شرایط هیدرولوژیکی به طور کامل و با کیفیت مناسب می باشد (Krause and Flugel, 2005). این مدل قابلیت کاربرد در حوضه های کوچک و بزرگ تا بیشتر از ۱۰۰۰ کیلومتر مربع را دارد (Krause et al., 2002). طرح اصلی مدل هیدرولوژیکی J2000 در شکل ۱ ارائه شده است (Nepal et al., 2014).

شکل ۱ طرح اصلی مدل هیدرولوژی J2000

بخش های مدل J2000

چرخه آب در مدل J2000 در ۷ بخش شبیه سازی می شود. که شامل بخش های گیرش، آب خاک، آب زیرزمینی، روندیابی جریان، روندیابی جانبی، برف و بارش می باشد.

گیرش گیاهی: بخشی از بارش که توسط پوشش گیاهی جذب می شود گیرش گیاهی می باشد که از طریق تبخیر و یا تصعید به اتمسفر برمی گردد. نرخ گیرش توسط گیاه به نوع برگ، تاج پوشش، سرعت باد، تابش، دما و رطوبت اتمسفر بستگی دارد. محاسبه گیرش در مدل J2000 با توجه به ظرفیت ذخیره سازی (α) و شاخص سطح برگ (LAI) از طریق رابطه ۱ محاسبه می شود.

$$\text{Intmax} = \alpha \cdot \text{LAI} [\text{mm}] \quad \text{رابطه ۱}$$

در رابطه ۱، α ظرفیت ذخیره سازی در واحد سطح برگ بر حسب M^2 بر حسب نوع بارش و $\text{LAI} [\text{mm}]$ شاخص سطح برگ گونه های گیاهی سطح زمین می باشد (Nepal, 1980).

آب خاک: بخش آب خاک در فرآیند نفوذ، تبخیر و تعرق و ذخیره سازی عمل می کند. بدین منظور ابتدا، ظرفیت نفوذ آب پس از اشباع خاک و نفوذپذیری حداکثر با کمک روش تجربی برآورد می شود. حداکثر سرعت نفوذ به عنوان آستانه در نظر گرفته می شود. هنگامی که مقدار آب از این آستانه عبور کند، آب مازاد در ذخیره چالابی ذخیره شده و یا منجر به رواناب سطحی مستقیم می شود. حداکثر مقدار آب که می تواند در گودی های سطح جمع و ذخیره شود را به عنوان حداکثر ذخیره سازی چالابی (maxDepStor) در نظر می گیرند. علاوه بر این، ذخیره چالابی وابسته به شرایط سطح زمین می باشد. همچنین در دامنه هایی که شیب بیشتر از ۵٪ است میزان ذخیره نصف می شود. تخلیه آب بارش ذخیره شده به صورت چالاب، رواناب مستقیم سطحی را به وجود می آورد. به منظور محاسبه نفوذ (INF)، یک روش تجربی (رابطه ۲) در J2000 استفاده می شود. برای این منظور، مقدار سرعت نفوذ حداکثر که توسط کاربر تعریف شده ($\text{D/MM}, \text{maxINF}$)، در برابر کسری اشباع نسبی خاک (soilsat) در نظر گرفته می شود.

$$\text{Inf} = (1 - \text{soilsat}) \cdot \text{maxINF} \quad \text{رابطه ۲}$$

$$\text{soilsat} = \frac{(\text{MPScat} + \text{LPScat})}{(\text{MPSmax} + \text{LPSmax})} \quad \text{رابطه ۳}$$

در رابطه ۳ MPSmax ، MPSact به ترتیب ذخیره سازی حداکثر و واقعی منافذ متوسط و LPSact ، LPSmax ذخیره سازی حداکثر و واقعی منافذ بزرگ می باشد (Nepal, 1980).

آب زیرزمینی: در بخش آب های زیرزمینی در J2000 رواناب های زیرزمینی از همه اشکال زمین شناسی حوضه آبخیز با در نظر گرفتن رفتارهای مختلف ذخیره سازی و رواناب شبیه سازی می شود. واحدهای زمین شناسی در مدل به دو قسمت آبخوان بالایی و آبخوان پایینی تقسیم می شود. قسمت بالایی آبخوان (RG1) که شامل مواد هوازده با نفوذپذیری بالا می باشد به علت نفوذپذیری بالا رواناب سریع در آبخوان وجود دارد. قسمت پایینی آبخوان (RG2) شامل شکستگی ها و درز و شکاف در سنگ بستر می باشد و رواناب تشکیل شده در این قسمت آهسته و کند می باشد.

خروج آب های زیرزمینی می تواند از طریق رواناب زیرزمینی فرعی و همچنین ارتفاع مویینه گی در منطقه غیراشباع انجام شود. ضرایب ذخیره سازی برای مخازن (recRG1 و recRG2)، که به عنوان زمان ماندگاری آب در سازند در نظر گرفته می شود و مقدار ذخیره سازی واقعی (actRG1 و actRG2) برای محاسبه رواناب آب زیرزمینی (outRG1 و outRG2) در رابطه ۶ و ۷ استفاده می شود.

$$outRG1 = \frac{1}{gwRG1Fact * recRG1} * actFG1 [mm] \quad \text{رابطه ۶}$$

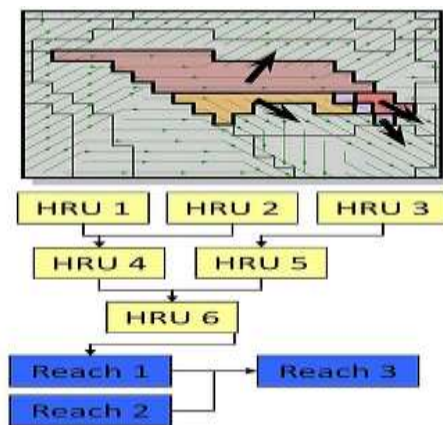
$$outRG2 = \frac{1}{gwRG2Fact * recRG2} * actFG2 [mm] \quad \text{رابطه ۷}$$

در رابطه ۶ و ۷ ضریب gwRGFact کالیبراسیون می باشد (Nepal, 1980).

روندیابی جریان: توصیف پدیده های جریان در کانال شامل زمان اوج، سرعت انتقال و محاسبه جریان می باشد که با توجه به روابط مانینگ و استریکلر محاسبه می شود. تنها پارامتر این بخش ضریب روندیابی (TA) می باشد که توسط کاربر تنظیم می شود. این ضریب نشان دهنده زمان حرکت و تخلیه رواناب در داخل کانال پس از یک واقعه بارش می باشد. از سرعت جریان (V) و طول جریان (FL) برای محاسبه ضریب حفظ رواناب (RK) استفاده می شود (Nepal, 1980).

$$RK = \frac{v}{fl} * TA * 3600 [-] \quad \text{رابطه ۸}$$

روندیابی جانبی: این بخش توصیف انتقال آب از هر واحد هیدرولوژیکی به واحد دیگر از بالادست حوضه آبخیز تا منطقه خروجی جریان را نشان می دهد (شکل ۲) (Nepal, 1980).

شکل ۲ روندیابی جانبی در واحدهای پاسخ هیدرولوژیکی و بازه های رودخانه

برف: این بخش شامل محاسبه مراحل مختلف تجمع، دگرذیسی و ذوب برف است. بخش پیچیده برف در مدل از (Knauf 1980) اقتباس شده است. بخش برف به محاسبه تغییر حالت موجود در برف، به ویژه تغییرات چگالی برف به دلیل ذوب و فشردگی می پردازد. برای مدل ظرفیت های مختلف آب برف شامل آب معادل برف واقعی (SWEdry) و آب ذخیره شده در برف در حالت انجماد (SWEtot) در نظر گرفته شده است. با توجه به دمای روزانه می توان دمای تجمع و ذوب برف را به ترتیب با استفاده از رابطه های ۹ و ۱۰ محاسبه کرد. (Nepal, 1980).

$$Tacc = \frac{(Tmin + Tmean)}{2} [oc] \quad \text{رابطه ۹}$$

$$Tmelt = \frac{(Tmax + Tmean)}{2} [oc] \quad \text{رابطه ۱۰}$$

بارش: در سیستم مدل سازی J2000، نوع بارش بر اساس دمای هوا تعیین می شود. به منظور تعیین مقدار برف و باران، دو دمای آستانه نظر گرفته می شود. اندازه گیری بارش در یک منطقه با خطاهایی مانند خطاهای اندازه گیری سیستماتیک

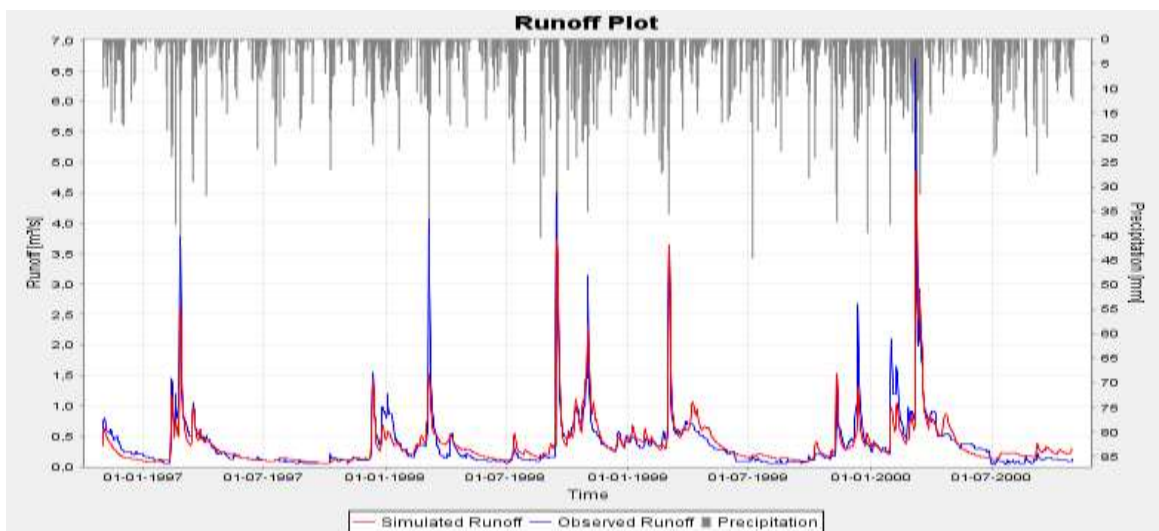
در طول اندازه‌گیری بارش مواجه است. که اصلاح خطای بارندگی در مدل J2000 برای تبخیر و اثر باد انجام می‌شود (Nepal, 1980).

محاسبه تبخیر و تعرق در مدل J2000 با روش پنمن-مانتیت محاسبه می‌شود. در حوضه‌های مختلف ممکن است بعضی از اطلاعات اقلیمی نظیر ساعات آفتابی یا سرعت باد و رطوبت در دسترس نباشد، لذا برای رفع این مشکل علاوه بر روش پنمن - مانتیت امکان استفاده از روش هارگریوز هم برای محاسبه تبخیر و تعرق ارایه شده است. محاسبه تبخیر و تعرق در J2000 با معادله پنمن-مانتیت در چند مرحله با توجه به پارامترهای مختلف انجام می‌شود و دو مقدار تبخیر برای هر شبانه روز شامل مقدار تبخیر و تعرق در روز (شاخص d) و شب (شاخص n) محاسبه می‌شود. (Nepal, 1980).

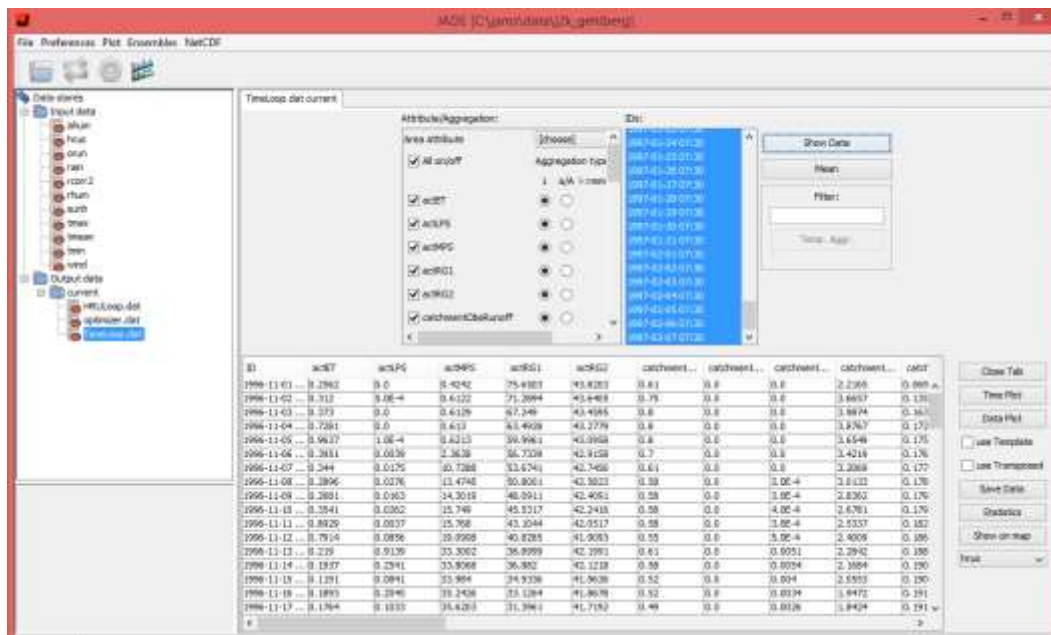
داده‌های ورودی و خروجی‌های مدل

جهت شبیه‌سازی هیدرولوژی حوضه در J2000 نیاز به داده‌های هواشناسی (دما، بارندگی، ساعات آفتابی، سرعت باد و رطوبت)، داده‌های مکانی شامل مدل ارتفاعی رقومی (DEM)، کاربری اراضی، اطلاعات خاک و شرایط زمین‌شناسی است (Julian et al., 2013). با استفاده از داده‌های مکانی حوضه، زیرحوضه‌های مختلف و واحدهای پاسخ هیدرولوژیک بر اساس آستانه تعریف شده توسط کاربر مشخص می‌شود. رواناب با استفاده از بخش‌های مختلف مدل برآورد شده و سهم نفوذ کسر می‌شود. سپس با استفاده از ماژول روندیابی تا خروجی حوضه ادامه می‌یابد.

پس از اجرای مدل نتایج به صورت‌های گرافیکی و عددی قابل مشاهده می‌باشد. در شکل ۳ نمونه هیدروگراف مشاهده‌ای و شبیه‌سازی مدل در مقیاس روزانه نشان داده شده است. همچنین نتایج در قالب جداول و سری‌های زمانی قابل مشاهده می‌باشد (شکل ۴). یکی از مزیت‌های اصلی کار با مدل دریافت نتایج برای بخش‌های مختلف چرخه آب می‌باشد مدل نوع خروجی ارایه می‌کند و قادر به تفکیک بخش‌های مختلف رواناب سطحی و سهم هر بخش می‌باشد.

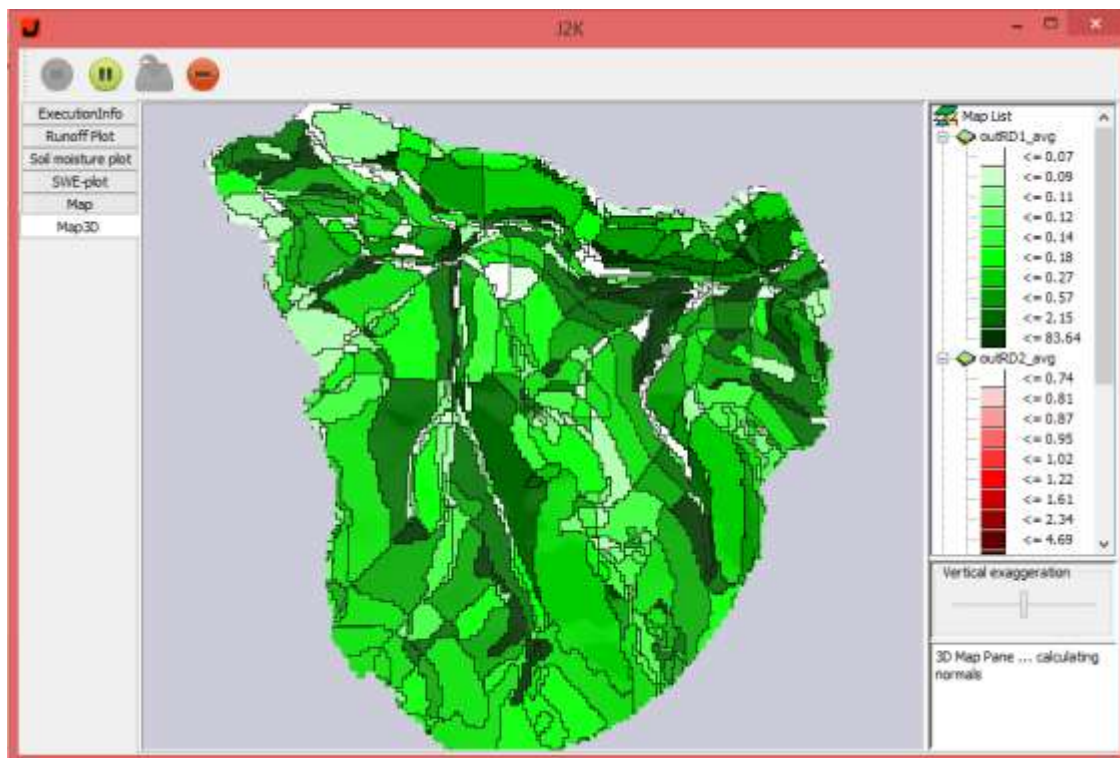

شکل ۳ خروجی گرافیکی مدل J2000 برای هیدروگراف مشاهده‌ای و شبیه‌سازی مدل

شکل ۴ خروجی عددی مدل J2000

توزیعی بودن این مدل و ارایه نتایج در هر واحد پاسخ هیدرولوژیکی از دیگر مزایای آن است که امکان تلفیق اقدامات مدیریت حوضه و اثر تغییرات مکانی آن را در سیلاب و هیدرولوژی حوضه را ممکن می‌سازد. توزیع مکانی متغیرهای خروجی مانند بارش، تبخیر و تعرق، رطوبت خاک، اجزاء رواناب، شکل دو بعدی و سه بعدی از حوضه و میزان تبخیر و تعرق را می‌توان در پایان اجرای مدل مشاهده کرد در شکل ۵ نمونه خروجی مدل برای بخش رواناب سطحی حوضه ارایه شده است.

شکل ۵ نمای سه بعدی حوضه آبخیز

نتیجه گیری

امروزه در مسائل مربوط به مهندسی آب و مدیریت حوزه‌های آبخیز، شیوه‌های مدل‌سازی هیدرولوژیکی به منظور درک بهتر عوامل موثر در چرخه آب بسیار رایج می‌باشد. با تکنیک مدل‌سازی، پارامترهای مختلف کمی و کیفی مورد مطالعه به درستی ارزیابی شده و نتایج حاصل از مدل به طور واقعی پدیده مورد نظر را که در زمان و مکان می‌تواند اتفاق افتد، نمایانگر می‌سازد.

مدل J2000 یک مدل حوضه توزیعی و فرآیند گراست که با قابلیت استفاده در حوضه‌های بزرگ و کوچک ارایه شده است این مدل قادر به تمایز اجزا رواناب ناشی از برف و یخچال‌ها به بخش‌های مختلف سطحی، زیرسطحی، زیرزمینی و پایه می‌باشد. قابلیت شبیه‌سازی بخش‌های مختلف چرخه آب، توزیعی بودن مدل و ارایه نتایج در هر واحد هیدرولوژیکی، ارایه نتایج به صورت داده‌های جدولی و گرافیکی و کاربریسند بودن مدل از مزیت‌های اصلی آن است. همچنین سهولت واسنجی به دلیل تعداد پارامترهای کالیبراسیون کمتر و داشتن ابزارهای مناسب برای ارزیابی مدل از ویژگی‌های این مدل می‌باشد. لذا با توجه به مزیت‌های این مدل توصیه می‌شود که کارایی آن در مطالعات هیدرولوژی مورد بررسی قرار بگیرد.

مراجع

- ۱- آبابایی، ب. و سهرابی، ت. (۱۳۸۸)، "ارزیابی عملکرد مدل SWAT در حوضه آبریز زاینده رود"، مجله پژوهشی حفاظت آب و خاک جلد ۱۶، شماره ۳.
- ۲- آذری، م.، صادقی، س. ح. ر.، تلوری، ع. ر. (۱۳۸۵) "تلفیق مدل‌های HEC-HMS و HEC-RAS در GIS به منظور شبیه‌سازی سیلاب (مطالعه موردی: حوزه جاجرود)" اولین همایش ملی مهندسی مسیله‌ها (کالها)، مشهد
- ۳- اسمعیلی، ا. و محمدی، ح. (۱۳۸۸)، "پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران" دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
- ۴- تیموری مقدم، ع. ر.، رهنما، ق. ا. و احمدیان، م. (۱۳۸۸)، "واسنجی مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS در شبیه‌سازی بارش-رواناب حوضه آبریز ماهیدشت" همایش ملی مدیریت بحران آب، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران.
- ۵- زارعی، م.، حبیب‌نژاد، ر.، قنبرپور، م. ح.، شاهدی، ک. (۱۳۸۸)، "طبقه‌بندی مدل‌های هیدرولوژیکی و مدل تشریح بارش-رواناب IHACRES"، پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران. دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- ۶- سعادت، ح. (۱۳۸۱)، "بررسی اثرات کاربری ارضی بر روی شبیه‌سازی دبی روزانه با استفاده از مدل SWAT" پایان‌نامه کارشناسی ارشد. گروه آبخیزداری. دانشکده طبیعی و علوم دریایی نور. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۲۱ ص.
- ۷- شریفی، ف. صفارپور، ش. و ایوب‌زاده، س. ع. (۱۳۸۳)، "ارزیابی مدل رایانه‌ای AWBM2002 در شبیه‌سازی فرآیندهای هیدرولوژیکی تعدادی از حوزه‌های آبخیز ایران"، پژوهش و سازندگی، شماره ۶۳، ص ۴۲-۳۵.
- ۸- صفارپور، ش. (۱۳۸۱)، تخمین آستانه شروع رواناب با استفاده از شبیه‌سازی داده‌های بارش و رواناب. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. گروه آبخیزداری. دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور. دانشگاه تربیت مدرس 103 ص.
- ۹- عباسی‌زاده، م. و نام‌درست، ج. (۱۳۸۷)، "شبیه‌سازی رواناب خروجی در حوزه‌های آبخیز فاقد آمار با استفاده از مدل بارش-رواناب AWBM، فصلنامه «دانش کشاورزی ایران» جلد ۵/ شماره ۳/ پاییز ۱۳۸۷.
- ۱۰- گوهری، ا. (۱۳۷۷)، ارزیابی مدل SFB در حوزه‌های آبخیز غرب ایران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. مرکز آموزش امام خمینی 109 ص.
- ۱۱- گودرزی، م. ح.، ذهبیون، ب.، مساح‌برانی، ع. ر.، کمال، ع. ر. (۱۳۹۱)، "مقایسه عملکرد سه مدل هیدرولوژی SIMHYD و IHACRES، SWAT در شبیه‌سازی رواناب حوضه قره‌سو"، مدیریت آب و آبیاری، دوره ۲، شماره ۱، صص ۲۵-۴۰.
- ۱۲- نام‌درست، ج. و زرین، ه. ا. (۱۳۸۷)، "شبیه‌سازی رواناب خروجی در حوزه‌های فاقد آمار با استفاده از مدل بارش-رواناب SFB" اولین کنفرانس بین‌المللی بحران آب، دانشگاه زابل، زابل، ایران، ۲۰-۲۲ اسفند ماه.

- 13 Fischer.C, Kralisch.S, Krause.P, Fink.M and. Flügel.W.A, (2009), “Calibration of hydrological model parameters with the JAMS framework” 18th World IMACS / MODSIM Congress, Cairns, Australia 13-17.
- 14 Julian,M.M., Fink,M., Fischer,C., Krause,P., Flügel,W.A,(2013), “ Impalementation of J2000 Hydrological Model in the westwrn part of java island, Indonesia” The Journal of MacroTrends in Applied Science. JMAS Vol 1 Issue 1
- 15 Krause, P.(2001), “Das hydrologische Modell system J2000 -Beschreibung und Anwendung in großen Flußgebieten(The hydrological modelling system J2000- Documentation and application in large river basins) ,, Schriften des Forschungszentrums J’ulich, Reihe Umwelt/Environment, Band 29.
- 16 Krause, P., (2002), “Quantifying the Impact of Land Use Changes on the Water Balance of Large Catchments using the J2000 Model”, Physics and Chemistry of the Earth, 2, pp 663-673.
- 17 Krause, P., Flügel, W.-A, (2005), “Integrated research on the hydrological process dynamics from the Wilde Gera catchment in Germany” in: Headwater Con-trol VI: Hydrology, Ecology and Water Resources in Headwaters. Present-ed at the IAHS Conference, Bergen.
- 18 Lutz, A.F., Immerzeel, W.W., Shrestha, A.B., Bierkens, M.F.P., (2014), “Consistent increase in High Asia’s runoff due to increasing glacier melt and precipitation” Nat. Clim. Chang. 4(7), 587-592.
- 19 Mankin, K.R., Koelliker, J.K., Kalita, P.K., (1999), “Watershed and lake water quality assessment: An integrated modeling approach” Journal American Water Resources Association 35 (5), 1069-1088.
- 20 Nepal, S., Krause, P., Flügel, W.-A., Fink, M., Fischer, C., (2014), “Understanding the hydrological system dynamics of a glaciated alpine catchment in the Himalayan region using the J2000 hydrological model” Hydrol. Process. 28, 1329–1344.